

بیانکو کارل، هری چارلز، ۱۹۷۰ - ۱۹۷۰

کتابخانه ملی ایران

هری چارلز بوکوفسکی / ترجمه علی همتیان

۱۳۹۷ - بیانکو اینا و ملوانان کشتی را تسخیر کردند

۱۳۹۷ - ۱۳۹۷

۱۳۹۷ - ۱۳۹۷

میراث

۱۳۹۷ - ۱۳۹۷

۱۳۹۷ - ۱۳۹۷

۱۳۹۷ - ۱۳۹۷

میراث

میراث

میراث

میراث

میراث

میراث

نا خدا

برای ناهار رفته

و ملوانان کشتی را تسخیر کردند

چارلز بوکوفسکی / ترجمه: علی همتیان

ویراستار: محسن استاجی

تهران: میراث، ۱۳۹۷

کتابخانه ملی ایران

۱۳۹۷ - ۱۳۹۷

و شنید از رفته و آنها نمی‌خواستند بگذرانند. "منهایم ره لخما ها چه یا"-

"آنها نه ره لخما ها لر" چنین

نیز بود. می‌بینید که راه را داشتند. چندی های ره لخما ها "چنین" خواستند.

..... ۱۹۹۱/۰۸/۲۸ شب ۱۱:۲۸ روز خوبی برای مسابقه بود. کارت بازی های احمقانه. اما خیلی زود حوصله آدم سر می رود، حتا وقتی که برنده ای.

زمان استراحت بین مسابقه هاست، زندگی ات به فضا تراوش می کند. بیرون از اینجا مردم مغموم و افسرده اند. پرسه می زنند و من اینجا کنارشان هستم. اما به کجا می توانم بروم؟ موزه هنری؟ یا تصور کنم که در خانه نشسته ام و با ماشین تحریرم بازی می کنم؟

می توانم شالی کوچک به گردن بیاندازم، شاعری را به یاد دارم که همیشه عادت به عیاشی داشت. دکمه های پیراهنش همیشه باز، لکه های استفراغ روی شلوارش، موهاش مقابل چشم انداشت و بند کفش هایش همیشه باز بود اما این شال بزرگ خیلی تمیز را، همیشه به همراه داشت، شاید نشانه شاعر بودنش بود. نوشته هایش؟ خب، بیخیالش...

بیایید در استخر شنا کنیم و بعد به حوضچه آب گرم برویم. روح من همیشه در خطر بوده و خواهد بود.

روی نیمکت با لیندا نشسته بودیم که صدایی آمد. همیشه وقتی در می زنند، سکوت دلپذیر شب از بین می رود. لیندا رفت و در را باز کرد.

- "بهتر است خودت بیایی هنک..."

با پای بر亨ه و حوله حمام به سمت در رفتم.